

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 47/2021
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Перовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 61/19 од 17.02.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 207/20 од 21.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Перовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 61/19 од 17.02.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 207/20 од 21.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 61/19 од 17.02.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 9 месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени да плати суду паушал у износу од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена ББ ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 207/20 од 21.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Перовића и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Борислав Перовић због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни

касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да у смислу члана 488. став 2. ЗКП, обавести браниоца о седници већа, уколико је његово присуство од значаја за доношење одлуке.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у вези члана 344. став 2. у вези става 1 Кривичног законика, навођењем да радњама окривљеног није наступила последица кривичног дела која се огледа у тежем ремећењу јавног реда и мира, те да недостаје субјективни елемент усмерен на наношење лаке телесне повреде оштећеном ВВ и да се у конкретном случају евентуално може радити о једном кривичном делу лака телесна повреда из члана 121. став 2. Кривичног законика у односу на оштећеног ВВ и једном кривичном делу лака телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика у односу на оштећену ББ или о кривичном делу угрожавање опасним оруђем при тучи или свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика или чак о прекршају из члана 9. став 2. Закона о јавном раду и миру.

По оцени Врховног касационог суда из изреке побијане првостепене пресуде, произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, односно произилази да је окривљени критичном приликом способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, изазивањем туче и вршењем насиља према другом теже реметио јавни ред и мир, на журци која се одржавала на сплаву, у присуству већег броја лица, на начин описан у изреци пресуде, којом приликом су оштећени ВВ и ББ задобили лаке телесне повреде, ближе описане у изреци пресуде.

Дакле, из описа кривичног дела утврђеног побијаном правноснажном пресудом произилази да је окривљени у односу на радњу извршења која се састоји у изазивању туче и вршењу насиља према оштећенима теже реметио јавни ред и мир, при чему је поступао са директним умишљајем, као и да је наношење лакших телесних повреда, које су задобили оштећени, обухваћено умишљајем окривљеног, чиме је остварен квалификовани облик овог кривичног дела. Ово стога што је умишљај окривљеног управљен на остварење законских обележја овог кривичног дела, а не на наношење лакших телесних повреда, или других кривичних или кажњивих дела које наводи бранилац при чему је овај суд имао у виду и различитост заштитних објеката наведених кривичних дела.

Стога, неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, при чему је околности наведене у

предметном захтеву за заштиту законитости одбрана окривљеног изнела у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни 3. у последњем пасусу, дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на исте разлоге упућује.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву полемише са изведеним доказима – исказима сведока, као и у погледу наношења повреда оштећеној ББ и оспорава њихову оцену, чиме заправо указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440.), што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, па се Врховни касациони суд у оцену ових навода, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић Милојковић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић